

EVA JINEK

“Mijn leven staat wagenwijd open”

Een vrouw die een succesvolle latenightshow presenteert? Ja (heren), dat blijkt dus heel goed te kunnen. Marie Claire spreekt Eva Jinek over ‘de leukste baan op aarde’, blèren in de kroeg en de kick van totale overgave.

«Oh, ik ben kapot», verzucht Eva Jinek (37) terwijl ze op een bank in het Media Café in Amsterdam neerploft en dubbele espresso en spa rood bestelt. «Ik lunchte vanmiddag met Jeroen Pauw en vroeg: ‘Hoe hou je het in godsnaam zo veel jaar vol, een latenightshow?’

We spreken Eva nadat haar succesvolle talkshow *Jinek* net weer van start is gegaan. Ze kon niet wachten om >

“Het is Freek en mij gelukt om onze vriendschap te behouden”

na de zomerstop weer aan de slag te gaan, maar het is ook even wennen, bekent ze. «Ik slaap eigenlijk nooit vóór half vier 's nachts, na de show zit ik nog aan het plafond qua adrenaline. En om half acht spring ik weer op 'aan'. Omdat ik wil weten wat het nieuws is, wat we die avond gaan doen. Gelukkig heb ik een goede visagist, die knapt dat slaapgebrek weer op.» Mopperen hoor je haar overigens allerminst: «Mijn talkshow is mijn lust en mijn leven. Ik ga elke dag fluitend naar mijn werk.» Dat enthousiasme zien we even later terug als ze ons zo trots als een pauw haar redactie, kleedkamer en studio laat zien. «Vijf keer per week een liveshow maken leidt tot een gek bestaan, maar ik geef me er volledig aan over. Ik doe niks anders, dit is mijn leven. Na twee weken overvalt me wel het gevoel van: moet ik de was niet eens doen? Of: die lamp moet nog steeds vervangen worden. Ik kan ook gerust mijn administratie in een kamer stoppen, de deur achter me dicht trekken en denken dat het vanzelf weggaat. Ik hoef verder voor niemand te zorgen, heb de ruimte me hieraan over te geven. Dan is het heerlijk. En als ik dan weer bij de studio kom en mijn naam op de gevel zie staan, denk ik alleen maar: wow, ik heb toch maar mooi mijn eigen talkshow.»

Ja, het gaat goed met Eva Jinek. Lachend: «Ik zou zeggen: ik ben intens gelukkig. Dat was een tijdje geleden niet zo. Mijn relatie met Freek (Vonk, red.) was net voorbij en dat is altijd verdrietig. Los van of het een goed besluit was, wat in ons geval zo was. Het maakt me in elk geval gelukkig dat het gelukt is onze vriendschap te behouden, dat lukt zeker niet altijd. We hebben afgelopen zondag nog samen gegeten, heel fijn.» Even later: «Ik durft gerust te zeggen dat ik nu in een *high* zit. Ik heb de leukste baan op aarde, ben bezig een huis te kopen, met mijn ouders gaat het goed en ik ben voor het eerst tante geworden. Mijn broer heeft een baby gekregen en ik loop over van liefde. Als ik naar mijn neefje kijk, denk ik: jij bent van mij, je hoort bij mij, zo'n onbeschrijflijk gevoel.» Na een slok espresso: «Ik heb het idee dat het avontuur, mijn leven, wagenwijd

open staat. Alles is mogelijk, dat voelt heerlijk.»

Je maakte razendsnel carrière. Zeven jaar na je tv-debuut had je je eigen

talkshow. Wat is het geheim van je succes?

«Volgens mij is het een deel geluk, een deel de mensen die in me geloofden en keihard werken en je nooit ergens te goed voor voelen. Alles wat ik destijds als stagiaire deed toen ik bij Charles Groenhuijsen (toenmalig NOS-correspondent in Washington) werkte, doe ik uiteraard nog steeds. Je bent nooit te goed om koffie te halen of de ijskast schoon te maken. En ik ben niet bang om een te grote broek aan te trekken. Je kunt eindeloos wachten tot je ergens klaar voor bent – dat ben je nooit. Toen ik de eerste keer *Jinek op zondag* presenteerde, stond ik vooraf bibberend in de coulissen, denkend: dit overleef ik nooit. Maar door uit je comfortzone te treden, kom je verder. En dat is intens bevredigend.»

Met de eerste show na de zomerstop wist je ruim 700.000 kijkers te boeien. Hoe belangrijk zijn kijkcijfers voor je? «Iedereen die zegt dat kijkcijfers geen rol spelen, liegt. Ik weet 's ochtends dondersgoed wat het rapportcijfer is qua kijkers. Ik ben wel blij dat ik voor de NPO werk, waar niet alle keuzes op basis van kijkcijfers worden gemaakt. Ik wil een programma maken dat onderhoudend is, verhalen vertellen die belangrijk zijn. En dan hopen dat het publiek dat ook zo ziet.»

De Nederlandse tv-wereld wordt gedomineerd door mannen. Moet jij extra hard je best doen?

«Zonder enige twijfel. Ik ben twintig jaar jonger dan alle andere talkshowpresentatoren, het zijn allemaal mannen met een lange staat van dienst. En dat betekent dat je echt iets harder moet lopen om te bewijzen dat je daar tussen mag zitten. Als je alleen al kijkt hoeveel commentaar ik krijg over mijn uiterlijk. Of ik wel of geen panty aanheb, hoe mijn haar zit, of ik dikker ben geworden. Ik hoor dat nooit over mannelijke collega's. En dat komt nog boven op alle andere opmerkingen. Het is niet erg, maar het is wel een hoop.»

Eva voor het goede doel

«Ik leef niet in een *bubble*, ver weg van de maatschappij. Juist door mijn vak ben ik erg maatschappelijk betrokken. Qua persoonlijke inzet heb ik voor één doel gekozen. Ik ben, net als actrice/presentatrice Jennifer Hoffman, ambassadeur van de Female Cancer Foundation. Omdat vrouwenrechten me aan het hart gaan en omdat dit zo'n ongelooflijk en goed verhaal is. Gynaecoloog Lex Peters heeft een methode bedacht waarbij je met stikstof en azijn baarmoederhalskanker kunt opsporen én gelijk behandelen. Je hebt er geen elektriciteit voor nodig, geen laboratorium, niets. En het kost slechts tien euro per vrouw. De methode is met name ontwikkeld voor vrouwen in ontwikkelingslanden. Als een moeder daar sterft, werkt dat generaties door. Los van het feit dat je met deze simpele methode levens redt, creëer je een fundament in de samenleving. Ik vind het fijn dat ik met mijn naamsbekendheid iets nuttigs kan doen, dus dat doe ik met overtuiging.»

femalcancer-foundation.org

Je lijkt die kritiek makkelijk van je af te laten glijden en je neemt jezelf ook graag op de hak, zoals met Boobie-gate. «Ik ben allergisch voor mensen zonder zelfspot. Ik sla er misschien soms in door, maar vind het heerlijk. Ik kan ook meteen verliefd worden op iemand die dat ook heeft. Het is heel Tsjechisch: jezelf belachelijk maken.»

En hoe zit het met je Tsjechische temperament? Wilde je moeder geen verhaal halen toen je werd ontslagen bij Nieuwsuur vanwege je relatie met Bram Moszkowicz? «*Oh my goodness*, inderdaad. Ik heb temperament, maar mijn moeder heeft dat maal honderd. Het was lief bedoeld, maar ik ben blij dat ze het niet gedaan heeft. Uiteindelijk heeft het goed uitgekapt. Het was een superprincipeel punt. Ik kende Bram nog maar net toen het speelde. Niemand vertelt mij met wie ik een relatie mag hebben. Onbespreekbaar. Ik heb mijn poot stijf gehouden en nu heet het programma *Jinek*.» Klappend: «Dus yes, goede keus. Ik zou het zo weer doen.»

En dan vertelt ze over haar jeugd in Amerika, waar ze werd geboren nadat haar Tsjechische ouders de Praagse Lente waren ontvlucht. Hoe ze als kind droomde van een groots en meeslepend bestaan. «Mijn klasgenoten wilden brandweerman of dierenarts worden. Ik had geen idee wat ik wilde worden, maar wist wel dat mijn leven *exciting* moest worden.» Typerend is ook de dag dat haar moeder haar kwijt was in een *shopping mall* in Tulsa, en de driejarige Eva terugvond in een theater waar ze een act stond te doen. Lachend: «Ik houd ervan om in de belangstelling te staan, dat lijkt me overduidelijk. Maar dat geldt voor iedereen die met zijn hoofd op tv is.»

Is faam soms een last? «Ik kan het nooit uitzetten. Niet als ik ziek ben, niet als ik naar de Albert Heijn ga of op vrijdagavond over het Rembrandtplein loop. Ik klaag er niet over, maar dat er geen uitknop is, maakt het soms ingewikkeld, al word ik er wel makkelijker in.»

Laat je de teugels wel eens vieren? «Oh zeker. Ik drink ook wel eens een borrel te veel, sta ook wel eens te blèren in de kroeg. Vrijdag is een heerlijke avond hier na de show, zaterdag spreek ik met vrienden af en zondag denk ik: zo, nu maar weer even normaal doen. Maar jezelf uitlaten hoort erbij. *Work hard, play hard.*»

Hoe belangrijk is uiterlijk voor je? «Ik hecht eraan mooi opgemaakt te zijn, ben verslaafd aan make-up, ook om mee te spelen. En ik ga nooit zonder parfum de deur uit, dan voel ik me naakt. Qua kleding ligt het anders. Ik ben al van kinds af aan *obsessed* door modebladen. Ik ben de hele dag met kranten bezig, met keihard nieuws. Om te *unwinden*, dompel ik me onder in modetijdschriften. Om dan vervolgens weer in diezelfde spijkerbroek naar buiten te gaan.»

Hoe voelt het om ouder te worden? «Ik word steeds zelfverzekerder, weet elk jaar beter wat ik wil en waar ik gelukkig van word. Soms denk ik: hè, ben ik al 37? Ik voel me 28. En mentaal soms veertien. Ik kan heel infantiel zijn. Als ik met mijn jaargenoten ben, kan het mij niet kinderachtig genoeg. Qua uiterlijk ben ik me er erg van bewust dat er een houdbaarheidsdatum is op tv – en voor vrouwen is die eerder verlopen dan voor mannen. Ik loop tegen de veertig, dus ik ben aan het nadenken wat ik hierna ga doen. Gelukkig heb ik weinig rimpels. Ik heb genetisch geluk, m'n ouders hebben ze ook niet.»

Wat heb je van de mannen in je leven geleerd? Schaterend:

«Dat je mensen niet kunt veranderen. Echt niet. En dat er niets lekkerders is dan overgave. Als je verliefd bent op iemand en je kunt je daaraan overgeven, voelt dat waanzinnig. Ik ben blij dat ik dat kan. Ondanks het feit dat het niet altijd 'gelukt' is, durf ik dat nog steeds. Sterker nog: ik moet altijd oppassen dat ik mezelf niet verlies. Ik vind het heel leuk om iemand gelukkig te maken. En dan geef ik stukje bij beetje steeds meer op van mezelf. En dat is niet altijd verstandig, heb ik inmiddels geleerd.»

Waar sta je over vijf jaar? Hardop dromen mag!

«Onmogelijk om vijf jaar vooruit te kijken, maar ik hoop dat ik dan een heel goede talkshowpresentator ben. Laat ik het zo zeggen: met vijf jaar meer ervaring moet het goed zijn. Dus ik hoop dat ik dan heel succesvol ben. En net zo gelukkig als nu. Nee, nog gelukkiger. Dan is er liefde!» •

—
 “Ik weet elk jaar beter wat ik wil en waar ik gelukkig van word”
 —